34ste jaar. — Nr 118. Dinsdag 4 October 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT
Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 4 OCTOBER.

Gemeente raad.

De gemeenteraad was gisteren maandag bijeen geroepen. De zitting, waar zeer belangrijke zaken moesten behandeld werden, onder andere het verslag over het bestuur en den toestand der stadszaken, heeft niet kunnen plaats hebben omdat de raad niet in voldoende getal was.

Waren tegenwoordig : de heeren Meyers, Schaetzen, Coart en Nicolaers.

Alle liberale leden waren afwezig.

De raad is opnieuw bijeengeroepen voor aanstaande donderdag 6 october om 5 uren.

Indien de liberale leden aan deze tweede oproeping niet beantwoorden, zal de zitting weer niet kunnen plaats hebben. Dan zullen zij voor de derde maal opgeroepen worden en dit maal kan de raad beraadslagen, welk ook het getal der aanwezige leden zij.

Wat ijverige raadsheeren zijn toch die liberalen!

De volgende voorwerpen zijn aan de dagorde der zitting van aanstaande donderdag :

1° Aanbieding der begrooting voor 1888.

2° Verslag over het bestuur en den toestand der stadszaken.

3° Burgerlijk gasthuis ; proces ingespannen door sieur Charlier ; aanvraag om zich te verweeren.

Gemeentekiezing.

Verleden zondag heeft de katholieke associatie eene algemeene vergadering gehouden op de *Concordia*, ten einde over te gaan tot de aanduiding der kandidaten voor de aanstaande gemeentekiezing.

De volgende heeren zijn met toejuichingen als kandidaten uitgeroepen :

MM. Schaetzen, uitgaande lid.
J. Christiaens-Vanderyst, aannemer.
J. Copis, rentenier.
Fr. Prosman, koopman in granen.
Emile Vroonen, nijveraar.
M. Zeegers, nijveraar.

Leest en oordeelt.

Als de katholieken zeggen dat de liberalen hypokrieten zijn, bedriegers, broodroovers, verkwisters, contributiemakers, die mooi weer spelen met het geld der gemeentekas, mannen, goed om hunne medeburgers met lasten en schulden te overladen, als de katholieken dat zeggen, dan verwijten ons de liberalen dat wij liegen en lasteren en nogthans zeggen de katholieken de waarheid, gelijk men overal kan zien, waar de liberalen meester zijn op het stadhuis.

***

De geus Janson kent ongetwijfeld de doktrinairen of liberalen op zijn duimtje en als hij over hen spreekt, moet men hem zeker gelooven. Ziehier eenige uittreksels uit de dagbladen van Brussel :

M. Janson heeft in de vergadering der *Association libérale* te Brussel gezegd, dat M. Buls een *bourgmestre postiche* is ; de wezenlijke burgemeester is de onverbeterlijkste aller doktrinairen, M. Demotte.

Oorlog dus aan M. Buls.

Overigens oorlog aan allen, zegt M. Janson, die het program der *Association libérale* niet aannemen !

Men heeft wel is waar de grondwetsherziening aangenomen aan de doktrinairen kant : doch dat is niets anders dan hypokrieterij.

Een doktrinair blad, heeft mij, vervolgt M. Janson, als communard gescholden. Weet ge wie communards zijn ? 't Zijn die, welke het geld der stad hebben laten inpalmen ; zij, die uit den zak der belastingbetalers millioenen hebben gehaald, om de hooge financiewereld te bevoordeelen !

Wat M. Buls aangaat, zegt spreker, die is noch redenaar, noch rechtsgeleerde, noch kundig geldbeheerder, en dit laatste bleek hieruit dat in 1886 het budget der stad 89,000 fr. boni aanteekende en er integendeel 1,600,000 fr. te kort was.

Men roemt ook het weldadigheidsbestuur, welnu het laat een tekort van 590,000 fr.

Hevig hekelt M. Janson de conversie. Het voordeel dat hieruit voortkomt is slechts schijnbaar, en indien de kiezers geen einde stellen aan zoo'n beheer, zal men tot nieuwe belastingen den toevlucht moeten nemen.

Tot de burgerij roept M. Janson, dat het een groot geluk zijn zou, als men eindelijk de doktrinaire partij kon verpletteren. Dan zou men in de maand Juni voor goed een einde maken met den gemeenzamen vijand.

Betreurenswaardig is de houding van den burgemeester, de partij verlatende welke hem op de kussens bracht.

Nog overden bedenkelijken toestand sprekende, zegt M. Janson dat men geldelijke politiek heeft gemaakt ten voordeele der bankiers, die altemaal *doktrinair zijn*.

In de staatkunde vindt men bij de doktrinairs niets anders dan lafheid en onverschilligheid. Dat is hunne politiek.

Mgr de Bisschop van Luik zal het vormsel toedienen :

Den 8 october zaterdag te Borgloon.
Den 10 » maandag te Cortessem.
Den 11 » dinsdag te Vlytingen.
Den 12 » woensdag te Mechelen.

L'indicateur des chemins de fer pour le mois d'**octobre** 1887, est en vente chez M. COLLÉE libraire, Grand'Place, 37-39, à Tongres. Prix 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Eenigen tijd geleden is een kerel aangehouden die heel het huis heeft ledig geplunderd van den heer Goodman, in de Paleizenstraat te Brussel. De dief is de genaamde Vandenbranden, die altijd loochende tot eindelijk zijne vrouw hem nu verklapt heeft. Al de gestolen voorwerpen zijn teruggevonden in eene kamer die Vandenbranden had gehuurd, op naam van De Greef, in een huis op den Antwerpschen steenweg. Die kamer was een echt magazijn, maar zonderling om zeggen in plaats van 25 actien der koolmijnen Oulhaye-Lustaye die waren opgegeven als ontvreemd, zijn er 44 gevonden. Vandenbranden had tot zelfs het huwelijksverdrag van M. Goodman medegenomen, alsook een bewijs van 8400 fr. op de *Société Générale* en een wisselboekje waardoor die som kon worden teruggeëischt. Door het handteeken van den heer Goodman na te maken, had Vandenbranden die som kunnen inzamelen.

— Men schrijft uit Leuven :

Brouwerijschool. — De dagbladen hebben gemeld, dat de katholieke Hoogeschool het stichten besloten heeft eener brouwerijschool. Deze zal in October geopend en aan de landbouwschool gehecht zijn.

Het belang dat de brouwerij in Belgenland altijd gehad heeft, de ontwikkeling die zij neemt ten gevolge der nieuwe voordeelige wet van den heer Beernaert, de neiging die er bestaat om ons bier naar den vreemde te zenden maakte het stichten dezer school op den voet der Duitsche scholen, schier noodzakelijk en alle brouwers die hunne belangen en die van de belgische biernijverheid begrijpen, zullen die onderneming goedkeuren.

De leergang bevat drie studiejaren.

Het eerste is gewijd aan de algemeene scheikundige oefeningen, plantenleer, mikroskopische oefeningen, werktuig- en teekenkunde.

Het tweede jaar, de scheikundige ontledingen, en de volmaking der hoogergenoemde studien, terwijl het derde, het uitsluitend gebruikelijke, de toepassing van al deze studien zal bevatten. Dit zal eene grondige studie zijn op het bierbrouwen, de werktuigen en toestellen die in deze nijverheid gebruikt worden, de ziekten van het bier, de wetgeving, de wetten op de handelsmaatschappijen, het boekhouden, ontledingen, proefnemingen, het bezoeken en bestudeeren van brouwerijen, enz., enz.

Men ziet dat dit onderwijs eene leemte zal aanvullen in ons land, waar brouwerijen zijn.

Het is stellig noodig dat de Belgische brouwerijen den alleenhandel van het binnenlandsche verbruik moeten trachten te bekomen en zoo den schadelijken invoer van het vreemde bier beletten of ten minste merkelijk doen afnemen.

De inrichting zal hoofdzakelijk voor doel hebben, de goede faam van ons bier te houden staan, door de toepassing der tot nu toe onbekende stelsels. Het is door deze middelen alleen dat men 's lands nijverheid eenen hoogen trap kan doen bereiken, en te gelijkertijd eene buitengewone ontwikkeling zal bezorgen.

De ingangsexamens zullen plaats hebben den 4 October in de zaal der landbouwschool.

Voor inlichtingen schrijve men naar professor Lecart, Weezenstraat, 49, te Leuven.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Zaak Keymolen. — Het parket van Brussel is donderdag morgend in onze stad aangekomen. Vergezeld van de antwerpsche rechterlijke overheden, zijn de brusselsche magistraten naar een italiaansch logement gegaan in de Hoogstraat, voor uithangbord dragende : *A la Citta di Venezia* gehouden door Caporin-Sante, waar zij een ruim uur gebleven zijn. Vier italianen die er op logement lagen, werden op hun bevel naar het paleis van justicie gebracht, alsook de koffers en eenige papieren die hen toebehoorden.

Gedurende het onderzoek verdrong zich eene groote menigte voor de woning van Caporin. Dit bezoek schijnt veroorzaakt te zijn door eene poging van diefstal, waarvan een onzer stadgenooten verleden jaar bijna het slachtoffer is geweest. Ziehier in welke omstandigheden.

De heer Van den Bogaert, winkelier, wonende op den hoek der Lepel- en Kloosterstraten, was, gedurende de kaaiwerken aan de Schelde, de leverancier geweest, vooral van de Italianen die er aan werkten. Op zekeren dag, in de maand juli van verleden jaar, kwam de logementhouder Caporin in zijne woning en vroeg hem op welke wijze hij zijn geld plaatste. Daar hij deze vraag zonderling vond, antwoordde hij dat hij het op de bank zette. Den volgenden dag kwam Caporin terug en vroeg om zijn boekje te mogen zien, doch de winkelier antwoordde hem, dat hij zijn geld van de bank had gehaald en er loten voor gekocht had.

Caporin vroeg om een lot te zien, wat Van den Bogaert dan ook deed. Verscheidene dagen nadien kwam een italiaan bij Van den Bogaert met een aanbevelingsbrief van een genaamden Palatini, dien hij zeer goed kende. De winkelier voldeed aan dezen brief en gaf den italiaan raad. Deze laatste zegde hem, dat hij voornemens was zich te Antwerpen te vestigen, en zekeren dag gingen beiden uit om een huis voor hem te zoeken.

Op de Kunstlei werden de beide mannen aangesproken door eenen persoon, die hen in slecht fransch-italiaansch naar den weg vroeg. Na aan zijn verzoek te hebben voldaan, vroeg deze laatste om met hem een glas bier te gaan drinken, wat werd aangenomen. Hij betaalde het gelag, en haalde hiervoor een handvol gouden geld uit den zak. Van dit oogenblik bleef hij bij de twee anderen en ging zelfs 's avonds in de woning van Van den Bogaert het avondmaal nemen, waar hij vroeg om zijn geld te mogen leggen, doch het werd hem geweigerd.

Eenige dagen later kwamen de twee italianen terug bij Van den Bogaert, de eene droeg een klein ijzeren geldkistje en de andere een reiszakje. De eene drong zoodanig aan om zijn kistje daar te mogen laten, dat de vrouw van den winkelier er eindelijk in toestemde en met de twee mannen naar boven ging om het op hare kamer te plaatsen.

Daar deed den italiaan zijn kistje open en liet een pak zien, dat er in lag en dat hij zegde loten te zijn ; verders lagen er verscheidene rollen gouden geld in. Hij vroeg aan de vrouw, om een harer loten te mogen zien, of het overeenkwam met de zijnen. De vrouw toonde het pak met hare loten. De italiaan stelde haar alsdan voor, daar zijn kistje toch daar bleef, hare waardijen er in te leggen, doch zij weigerde.

Eenskaps trok de italiaan verscheidene goudstukken uit zijnen zak en wierp die in het kistje, doch er viel een stuk van 50 frank op den grond, dat wegrolde. Terwijl de vrouw naar het stuk zocht wisten de twee schurken zich meester te maken van het pak loten, dat ze met het hunne verwisselden, maar dat niets dan oude dagbladen bevatte. Toen de vrouw eindelijk het geldstuk gevonden had was de toer gespeeld.

Beneden gekomen bemerkte Van den Bogaert, die achter den toog stond, het reiszakje, en als door een voorgevoel getroffen, zegde hij tegen zijne vrouw dat hij er zoo ook een wilde hebben. Hij wilde den reiszak open doen, doch een der italianen gaf hem een slag op den arm, waarop Van den Bogaert hem een in het aangezicht terug gaf. Denkende dat zij verraden waren, namen de twee schurken de vlucht. Zoohaast Van den Bogaert den reiszak open deed, vond hij er zijn pak loten voor een bedrag van 26000 fr. in.

Het ijzeren kistje werd naar het policiebureel gebracht. De zoogezegde rollen met gouden geld bevatten niets dan lood. In hunne haast om te vluchten lieten zij insgelijks eenen nieuwen overjas achter, alsook een regenscherm en een nieuwen ronden hoed zonder voedering. Van den Bogaert, die gisteren in het paleis van justicie als getuige gehoord werd, heeft een der italianen herkend, die hem hebben willen bestelen. Twee der vier italianen zijn in vrijheid gesteld, doch de twee anderen, alsook Caporin en zijne vrouw, werden gehouden.

De brusselsche magistraten zijn rond 7 ure 's avonds vertrokken.

— *Drukkerij Plantin.* — De instelling van de vermaarde drukkerij Plantin, te Antwerpen, dagteekent van 1550.

Het oudste boek in België gekend en gedrukt, is een klein theologisch werk uit de drukkerij van Thierry Maertens, gesticht te Aalst in 1475.

Het oudste gedrukt dagblad van Nederland verscheen te Antwerpen ten jare 1605, in de drukkerij van Abraham Verhoeven, welke door de aartshertogen Albert en Isabella gemachtigd werd al het nieuws te drukken. Dit voorrecht werd in 1690 hernieuwd en van toen af verscheen het dagblad regelmatig driemaal per week, ieder van 8 bladzijden in-8, met een loofwerk overeenkomende met den tekst.

Het dagblad was in 't vlaamsch opgesteld.

De uitvinding der drukkunst dagteekent van 1440.

Drie mannen hebben zich de eer, het muziekdrukken uitgevonden te hebben, betwist : Breithof, te Leipzig ; Enschedé, lettergieter en drukker te Haarlem, en Rosart, graveerder en lettergieter, eerst te Haarlem en dan te Brussel.

Fournier verklaart zich ten opzichte van Breithof, welke zijn eerste werk in 1465 liet verschijnen.

De drukkerij Plantin te Antwerpen bestaat nog ; zij is door de stad aangekocht over eenige jaren voor een millioen 200duizend franken en werd tot museum ingericht.

Men ziet er nog al de persen, vormen, enz., welke door Plantin gebruikt zijn, alsook exemplaren der werken aldaar vervaardigd.

Het museum Plantin is een der merkwaardigste gedenkbouwen van Antwerpen. Op den binnenkoer staat een druivelaar, welke al de muren bedekt ; hij werd geplant bij de oprichting der drukkerij en telt dus meer dan 300 jaren.

BUITENLAND.

Nederland.

Eenige dagen geleden wondde een jongen te Alkmaar zich spelende aan de hand. Op aanbeveling van eenen anderen jongen werd tabak op de wond gelegd, tengevolge waarvan bloedvergiftiging ontstond, waaraan de jongen thans is overleden. Wenschelijk zou het zijn, dat de « Voorschriften tot voorloopige hulpverleening bij plotselinge ongevallen, bewerkt vanwege den Geneeskundigen Raad voor Noord-Holland » meer verspreid en bekend werden.

Duitschland.

Men meldt uit Berlijn 29 september :

Te Baden-Baden, waar thans het keizerlijk gezin verblijft zijn de volgende vorstelijke personen aangekomen : de koning van België, de grootthertog van Weimar ; en dezen morgend : prins Heinrich van Pruisen, de erfgroothertogin en prins Ludwig Wilhelm. Dezen namiddag had een groot feestmaal plaats bij de keizerin.

Politiek overzicht.

FRANKRYK EN DUITSCHLAND.

De duitsche regeering toont zich zeer inschikkelijk om rakende het gebeurde op de grens met de fransche regeering in der minne overeen te komen. Zij heeft uit eigen beweging, zonder kennis van het fransch onderzoek genomen te hebben en zonder den uitslag af te wachten der rechterlijke vervolgingen, die hunnen loop zullen hebben, besloten aan de weduwe van den doodgeschoten franschen jager Brignon, eene geldelijke vergoeding te verleenen waarvan het bedrag later zal vastgesteld worden. Die tijding is door den duitschen gezant te Parys aan den franschen minister van buitenlandsche zaken medegedeeld.

GENERAAL BOULANGER.

Eene depeche uit Lyon meldt dat er vrijdag, evenals donderdag, eene volksmenigte van duizend tot vijftienhonderd personen voor het hotel stond, waarin generaal Boulanger aldaar zijnen intrek genomen heeft. Het grootste getal der betoogingmakers waren werklieden. Er werd weder « Leve Boulanger ! » geroepen. De generaal zet de wapenschouwing der troepen van zijne afdeeling voort.

Het ongelukkige Ierland blijft voortdurend het tooneel van eenen gewettigden opstand tegen de dwingelandij van het Engelsch gouvernement.

Dagelijks hebben er botsingen plaats die ontstaan bij het uitdrijven van onvermogende pachters.

De Ieren in wanhoop zetten zich met geweld op tegen de onmenschelijke wetgevers en uitvoerders en verdedigen tot het uiterste hunne hoeven.

Engeland echter blijft ongevoelig bij het aanschouwen van dien strijd om het leven, en verdubbelt zijne macht in Ierland.

Het wil niet alleen het volk ten onder brengen, maar bedenkt alle middelen om de hoofdmannen van die heldhaftige natie onschadelijk te maken, zoo ze beweeren.

Een telegram uit Londen ontvangen, meldt dat Sullivan, lord-mayor van Dublyn en bestuurder van het Parnell gezinde blad *The Nation*, gezamenlijk met den Volksvertegenwoordiger O'Brien door het gouvernement zullen vervolgd worden, omdat zij voortdurend meetingen beleggen, houden, en erals sprekers optreden, niettegenstaande het strenge verbod der regeering.

Daaruit blijkt klaar dat Engeland vast besloten is, desnoods gansch het iersche leger en de totale policiemacht als razende tijgers op de verdrukte Ieren af te zenden, en stroomen bloeds vergieten zal om haar ontwerp van doemwaardige verdrukking ten uitvoer te brengen.

Niettegenstaande al die onheilspellende voorteekens, uitgaande van officieele zijde, schijnen de Ieren meer dan ooit bedeeld te zijn met eene krachtdadigheid, met eene vastberadenheid, die alle verbeelding te boven gaat, want dagelijks worden er, gansch Ierland door, honderde meetings gehouden.

O'Brien en Sullivan hebben zaterdag Luggacurran, de stad waar zulke bloedige tooneelen plaats grepen ter gelegenheid der uitdrijving van eenen armen pachter, bezocht, en er buiten den weet der policie eene openbare vergadering gehouden.

O'Brien heeft eene geweldige redevoering uitgesproken waarin hij de bloeddorstigheid van het gouvernement tegenover de armoede en de ellende van het volk deed uitschijnen. Hij maande hen aan hardnekkig den strijd tot het uiterste te drijven, ten einde alzoo eene vermindering van pachtprijs te bekomen.

HET PAUSELIJK JUBILEUM.

Rome, 2 october.

Het schijnt zeker te zijn dat Zijne Heiligheid van verscheidene Europeesche mogendheden, stellige verklaringen heeft ontvangen betrekkelijk het jubilé en de Romeinsche kwestie.

Deze verklaringen zouden allen gunstig zijn aan de onafhankelijkheid van den Paus.